

18de JAARGANG, NR. 342
17 AUGUSTUS 2020

IN DIT NUMMER:

1 BERICHTEN

4 JAZZ OP PAPIER

5 JAZZ OP DE PLAAT

Erskine Abouzied Stekelenburg Truijillo,
 Bones, Robert Koemans e.a.

9 JAZZ OP DE PLANKEN

Fish Country, Okabe Family e.a.

EN VERDER (ONDER MEER):

12 Remo Palmier (Erik Marcel Frans)

16 Popu Lier (Joop van Enkhuizen)

17 JAAR JAZZFLITS
01 09 2003 - 01 09 2020

JF 343 KOMT 14 SEPTEMBER UIT

BERICHTEN

ECM-platen Pat Metheny gestreamd

Elf ECM-platen van Pat Metheny zijn vanaf nu via streaming en als download te verkrijgen. Het betreft, met albums als '80/81', 'Offramp' en 'Bright Size Life', opnamen die de gitarist in de jaren 1976 tot en met 1984 maakte. De analoge opgenomen albums worden in de hoogste kwaliteit aangeboden via onder meer Qobuz, Tidal en Apple. "No restoration affecting the sound was carried out", meldt ECM-technicus Christoph Stickel.

Waddensea Jazzfestival mogelijk terug van weggeweest

Het Waddensea Jazzfestival moet terugkomen. Dat vindt het bestuur van de Stichting Centrum Traditionele Jazz Harlingen (CTJH). Het was ooit een begrip in traditionele-jazzkringen en werd van 1984 tot 2001 gehouden. De publieke belangstelling was in het laatste jaar te gering om door te gaan. Het stichtingsbestuur wil het volgend jaar weer nieuw leven inblazen. Het CTJH bestaat sinds 2017, aanvankelijk onder de paraplu van Friejam, Leeuwarden, maar sinds 1 juli als zelfstandige stichting.

ZOMERFREQUENTIE JAZZFLITS

Jazzflits verschijnt twintig keer per jaar.

Het grootste deel van het jaar is dat eens in de twee of drie weken. In de zomermaanden nemen we wat gas terug en komen we eens per vier weken uit. Op 14 september pakken we de normale frequentie weer op.

ia77

JazzFlits

ONAFHANKELIJK JAZZPERIODIEK SINDS 2003

WEER UITSTEL FESTIVAL JAZZ MIDDELHEIM

Jef Neve, hier tijdens het North Sea Jazz Festival 2015, speelt in een duo met trompettist Teus Nobel op Jazz Middelheim XXS. (Foto: Joke Schot)

Het Antwerpse festival Jazz Middelheim is voor de tweede maal uitgesteld. Medio april werd het festival vanwege de coronacrisis al 'met pijn in het hart' in zijn oorspronkelijke opzet geschrapt, maar de organisatie hoopte van 13 tot 23 augustus in Park den Brandt een afgeslankte versie met maximaal 400 mensen per dag te kunnen afwerken. Voor deze XXS-editie waren al Jef Neve & Teus Nobel, Mâäk Quintet & Tuur Florizoone en zangeres Tutu Puoane vastgelegd. Als gevolg van het opslaan van het coronavirus in de regio Antwerpen kon ook de XXS-versie niet doorgaan. De organisatie heeft het evenement een maand uitgesteld en nu als data 18 tot en met 27 september in de agenda geprikt. Bertrand Flaming, directeur Jazz Middelheim: "We houden de moed erin en kijken met vertrouwen naar de editie van september. Derde keer, goede keer?"

Actuele berichten en concertaankondigingen vindt u op:
<https://www.facebook.com/Jazzflits>

Toch geen heropening Ronnie Scott's Jazz Club op 1 augustus

De heropening van de Londense Ronnie Scott's Jazz Club op 1 augustus is te elfder ure uitgesteld. "Due to the government postponing lockdown easing, Ronnie Scott's will NOT be reopening", zo meldde het Twitter-account van de club een dag van tevoren. De club is inmiddels zo'n vijf maanden gesloten vanwege de coronacrisis. Bij de heropening zou de club op halve bezetting gaan draaien. Als eerste stond een optreden van de **Ronnie Scott's All Stars** op het programma. Deze formatie onder leiding van James Pearson trad ook als laatste orkest voor de sluiting op.

Tientallen banen weg bij organisator North Sea Jazz Festival

Mojo Concerts, onder meer organisator van het North Sea Jazz Festival, schraapt vanwege de malaise door de coronacrisis 43 banen. Dat is een derde van het personeelsbestand. De banen verdwijnen op 1 oktober.

Festival Gent Jazz 1.5 klokt af op vijfduizend bezoekers

Het minifestival Gent Jazz 1.5 heeft vijfduizend bezoekers getrokken. Het festival diende als alternatief voor het jaarlijkse Gent Jazz Festival, dat 15 april vanwege de coronacrisis werd afgelast. Negen van de veertien dagen waren uitverkocht. De andere vijf zo goed als, zo meldt de organisatie. In totaal 33 jazzformaties traden op, waaronder pianist Jef Neve, LABtrio, Antoine Pierre URBEX, het duo Philip Catherine & Nicola Andrioli en Too Noisy Fish. De concerten vonden plaats in 'bubbels', met mondmaskers wanneer nodig en met tafelbediening. Gent Jazz 1.5 was van 8 tot en met 21 juli op verschillende Gentse locaties en met alleen Belgische artiesten.

FONDS PODIUMKUNSTEN GEEFT GEEN MEERJARIGE SUBSIDIE AAN JAZZENSEMBLES

Geen enkel jazzensemble krijgt de komende vier jaar subsidie van het Fonds Podiumkunsten (FPK). Dat blijkt uit het rapport 'Meerjarige productiesubsidies 2021 - 2024', dat het FPK op 3 augustus publiceerde. Het Jazzorchester of the Concertgebouw (jaarlijks 400.000 euro gevraagd) en de stichting Paul van Kemenade (jaarlijks 100.000 euro gevraagd) worden wel subsidiabel geacht, maar het FPK-budget schiet tekort om deze aanvragen te honoreren.

Doek (jaarlijks 125.000 gevraagd), Eef van Breen Group (jaarlijks 75.000 euro gevraagd), Instant Composers Pool (jaarlijks 125.000 euro gevraagd), Jazz in Motion (Yuri Honing) (jaarlijks 100.000 euro gevraagd) en Noordpool Orkest (jaarlijks 200.000 gevraagd) krijgen eveneens geen subsidie. Hun aanvragen werden niet subsidiabel bevonden. Als criteria hanteerde de FPK-commissieleden: artistieke kwaliteit, kwaliteit van de activiteiten en publieksfunctie. Op dit laatste onderdeel kwamen de ensembles opvallend vaak als 'zwak' uit de toetsing. Het Jazzorchester of the Concertgebouw, Instant Composers Pool en Noordpool Orkest deden eerder al een vergeefse poging om tot de culturele Basis Infrastructuur (BIS) te worden toegelaten.

WEL MEERJARIGE SUBSIDIE FONDS PODIUMKUNSTEN VOOR VIJF JAZZFESTIVALS

De festivals Amersfoort Jazz, ZomerJazzFietsTour (Groningen), North Sea Round Town (Rotterdam), Jazz in Duketown (Den Bosch) en So What's Next (Eindhoven) krijgen in de periode 2021 tot en met 2024 een jaarlijkse subsidie van het Fonds Podiumkunsten (FPK). De aanvragen van Jazz te Gast (Zuidhorn), Swingin' Groningen en Super Sonic Jazz (Amsterdam) zijn afgewezen, zo maakte het Fonds op 3 augustus bekend.

Het festival Amersfoort Jazz krijgt vanuit het hoogste jaarlijkse bedrag, namelijk 117.500 euro. De andere vier festivals moeten het met jaarlijks aanzienlijk minder doen, te weten 37.500 euro. Bij het bepalen van de hoogte van de bedragen is rekening gehouden met subsidie uit andere bronnen (zoals provincies en gemeenten). Festivals kunnen binnen het FPK aanspraak maken op een aparte meerjarige regeling. Ze kunnen subsidie aanvragen voor de kosten van programmering en organisatie. Per landsdeel (Noord, Oost, West, Midden en Zuid) zijn verschillende bedragen beschikbaar. De aanvragen zijn beoordeeld op 'artistieke positie', 'publieksfunctie' en 'inbedding'.

Systeem meerjarige kunstensubsidies in Nederland

In Nederland zijn verschillende loketten voor meerjarige kunstsubsidies. De belangrijkste twee zijn het ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap, en het Fonds Podiumkunsten. Het ministerie subsidieert de Basis Infrastructuur (BIS) en wordt daarover geadviseerd door de Raad voor Cultuur. In de BIS zijn instellingen opgenomen van '(inter)nationale betekenis met een hoogwaardig aanbod', zoals bijvoorbeeld het Metropole Orkest. Instellingen die niet voor de BIS in aanmerking komen, kunnen zich wenden tot het Fonds Podiumkunsten, dat eveneens subsidies voor een periode van vier jaar verstrekt. Ook provincies en gemeenten (onder meer Amsterdam, Rotterdam, Nijmegen) hebben vierjarige subsidieregelingen. De afgelopen maanden zijn diverse adviezen uitgebracht over de kunstsubsidies voor de jaren 2021 - 2024 (zie berichten in Jazzflits 339, 340, 341).

IN MEMORIAM COR FUHLER

Cor Fuhler. (Persfoto)

Op 19 juli 2020 overleed pianist/componist Cor Fuhler (56) in zijn woonplaats Sydney. Na zijn vertrek naar Australië was hij in Nederland enigszins van de radar verdwenen, maar vanaf eind jaren tachtig was hij een unieke verschijning in de Amsterdamse improscene. Hij was een eigenzinnige pianist die duidelijk verwantschap vertoonde met landgenoten als Misha Mengelberg en Guus Janssen. Verder had hij een voorkeur voor vreemde en bijzondere klanken, zodat hij regelmatig het binnenwerk van de piano prepareerde en bespeelde met paukenstokken, ebows (een soort elektronische strijkstok) en andere objecten. Hij zocht naar obscure orgeltjes, clavecimbels, en andere ongebruikelijke toetsinstrumenten. Zelf bouwde hij een zogeheten 'keyolin', een met toetsen bespeelbare viool. Al deze toetsinstrumenten zette hij in bij zijn eigen groepen, zoals het kamermuziek-achtige ensemble Carduelis Carduelis, het trio Fuhler/Bennink/De Jooide (waarmee hij twee prachtige cd's uitbracht), het Cor-tet, en het grote Corkestra. Zijn interesse voor analoge synthesizers en elektronica (soms in combinatie met akoestische instrumenten) kon hij botvieren in een duo met Gert Jan Prins, The Flirts, en in het internationale elektronica-orkest MIMEO, waarvan hij sinds 1997 deel uitmaakte. Cor Fuhler had ook een fijnzinnig gevoel voor (muzikale) humor, dat hij vooral de vrije loop liet op de merkwaardige en bij vlagen hilarische cd 'DJ Cor Blimey and his Pigeon'.

Herman te Loo

JAZZKENNER WIM WINSEMIUS OVERLEDEN

De Leidse jazzkenner Wim Winsemius (1945 – 2020) is 14 juni overleden. Hij was nauw betrokken bij het podium Hot House Leiden, waar hij ruim tien jaar als programmeur aan meewerkte. "Vrijwel iedere jazzmuzikant kende en waardeerde hem. Hij had een grote kennis en een goed oor voor muziek en speciaal de jazz", memoreert Hot House-medewerker Dineke Bogchelman. Met zijn kennis haalde hij in 1978 de finale van de EBU Jazz Quiz in Parijs (samen met radiomaker en publicist Michiel de Ruyter). Winsemius schreef over jazz in het Leidsch Dagblad en Jazz Nu. Ook maakte hij samen met Peter van den Berg in 1984 het boek 'Jazz, het blijft improviseren', een interviewbundel naar aanleiding van het 25-jarig bestaan van Hot House. Als organisator droeg Winsemius verder een steentje bij aan het jaarlijkse concours met de Leiden Jazz Award als inzet.

Bundel met ode aan jazz-zangeressen in aantocht

Onder de titel 'Anything Goes' verschijnt binnenkort in 99 exemplaren een ode aan beroemde jazz-zangeressen. Het boekwerk is gemaakt door graficus Kris Vanderstraeten en dichter-radio-maker Pat Donnez. Vanderstraeten (huisgraficus van het podium Jazzzolder in Mechelen) tekende een reeks portretten en Donnez voegde daar tekst aan toe. Het was de bedoeling om het werk, met de tekeningen in zeefdruk, in augustus tijdens een festival te presenteren, maar dit kon door de coronacrisis niet doorgaan.

SPECIAAL CONCERT ROB AGERBEEK TRIO VOOR BEGUNSTIGERS VOORSCHOTENS PODIUM

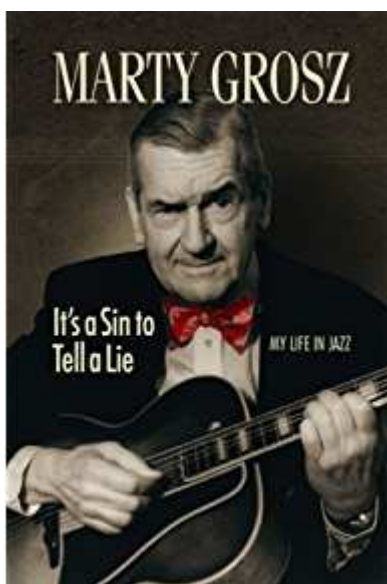

Rob Agerbeek Trio met Luca Warmer. (Persfoto)

Speciaal voor vrienden, donateurs en sponsors van het Podium Jong Professionals Jazz trad zaterdag 25 juli in het Cultureel Centrum van Voorschoten het Rob Agerbeek Trio op. Met pianist Agerbeek (83) waren bassist Erik Albjerg, drummer Tjeerd Klapwijk en als gastzangeres **Luca Warmer** meegekomen. Het besloten concert diende ter compensatie van 'het gemis van de PJPJ-concerten dit voorjaar door corona', aldus de organisatoren. "Een heerlijk concert door een professioneel jazzkwartet", zo lieten ze ons weten.

Actuele berichten en concertaankondigingen vindt u op:
<https://www.facebook.com/Jazzflits>

JAZZ OP PAPIER

Marty Grosz.
It's a sin to tell a lie : my life in jazz
 Emmaus, PA : Golden Alley Press, 2020
 195 pag. : ill.
 22x14 cm.
 ISBN 978-1-7333055-3-2 pbk
 Prijs 19,95 euro.

BABBELEN

Als baby was Marty Grosz laat met praten. Maar toen hij eenmaal begon met babbelen was hij niet meer te stoppen. Wie wel eens een concert van hem heeft bijgewoond, kan dat beamen: hij wist velen ermee voor zich te winnen. Maar nu hij, ver in de tachtig, zijn belevenissen op schrift heeft gesteld, blijkt het inhoudelijk toch minder goed te werken: het is allemaal nogal licht van gewicht.

Net als vrijwel elk introducerend stukje over hem begint hij over zijn vader, George Grosz (Berlijn, 1893-1959), bekend politiek tekenaar. Toen in 1933 de grond hem te heet onder de voeten werd, week hij met zijn gezin uit naar de Verenigde Staten. Hij was daarin radicaal. Hij wilde Amerikaan zijn en niet een immigrant die vond dat het eten, de manier van kleden, de muziek, de manieren en het intellectuele klimaat in het thuisland beter waren. Wel keerde hij in 1935 nog eenmaal in Europa terug en logeerde toen een tijdje in Nederland, bij een kunstschilder die hij kende van de kunstacademie in Dresden. (Wie?)

Geld speelde blijkbaar geen rol, want Onkel Viktor (Steiner) was makelaar in de leverantie van hop. Ook bezocht Marty, tot ongenoegen van hemzelf, op zijn dertiende een elitaire kostschool. Grosz luisterde veel naar Fats Waller en zijn gitarist Al Casey. In plaats van de versterkte gitaar, toen in opkomst, prefereerde hij de akoestische gitaar; andere orkestleden moesten hun volume dan terugschroeven.

En zo maakte hij zich verdienstelijk als 'rhythm guitarist', in kleinere ensembles, geleid door hemzelf, en later als lid van Soprano Summit (met Bob Wilber en Kenny Davern) en van het Classic Jazz Quartet (met trompettist Dick Sudhalter, klarinettist Joe Muranyi en pianist Dick Wellstood). In 1986 maakte het viertal nog een korte tournee door ons land. Mede in verband daarmee had ik daar wel meer over willen lezen. Het desbetreffende hoofdstukje beslaat echter nog geen twee pagina's en dan gaat het ook nog alleen over het tot stand komen van de sullige naam. Andere hoofdstukken betreffen jazz parties, zijn afkeer van cruises, een mislukt optreden in Zuid-Afrika, een Japanse verzamelaar van banjo's en de geheel eigen stemming van de snaren.

Het boek is opgerekt met elf interviews, die de naam niet kunnen waarmaken. Een bevriende bassist, Joe Plowman, stelt zich tevreden met introductievragen in de trant van: Dat verhaal over xyz, hoe ging dat ook alweer? In één geval leidt dat zelfs tot dezelfde gebeurtenis.

Door het hele boek heen geeft Grosz commentaren over zijn collegamusici. Waarderende woorden, maar ook kritische. Cornettist Ruby Braff was een brombeer, drummer Bobby Rosengarden een allesweter, gitarist Joe Pass ongeïnteresseerd. Ook Sudhalter moet het ontgelden; hij had lessen gevolgd bij Jimmy Maxwell, maar het had niet geholpen.

Veel waardering heeft hij voor Eddie Condon, door velen beschouwd als een van de eerste ritmegitaristen in de jazz. Klarinettist Artie Shaw zei het zo: "Eddie had a beat that would make mummy keep time." En over Condons scherpe tong: Toen de pedante Franse criticus, Hugues Panassié, in 1939 in New York aankwam en tegen iedereen meende te moeten zeggen hoe jazz gespeeld moest worden antwoordde Eddie: "Do I go over to France and tell them how to jump on a grape?"

Een beknopt platenlijstje zou het boek ten goede zijn gekomen. Voor een volledige discografie verwijs ik naar deeltje zestien in de serie 'Swingin' Americans' van Gerard Bielderman.

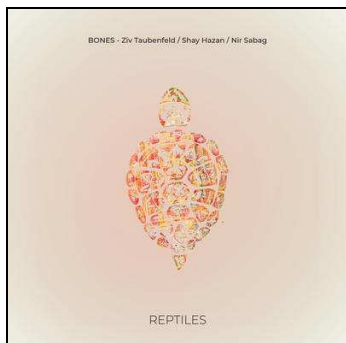
Jan J. Mulder

JAZZ OP DE PLAAT

BONES

Reptiles

NoBusiness Records

Hoe klinkt een reptiel? Dat is de vraag die zich opdringt naar aanleiding van de titel van het nieuwe album van het trio Bones, 'Reptiles'. Een deel van het antwoord ligt in het feit dat reptielen zich kennelijk solo manifesteren. De drie stukken onder de naam 'Reptiles' zijn namelijk solo-improvisaties van bassist Shay Hazan ('Reptiles A'), basklarinet-tist Ziv Taubenfeld ('Reptiles B') en drummer Nir Sabag ('Reptiles C'). Muzikaal zijn de drie tracks behoedzame verkenningen langs de parameters melodie, klank en ritme. Ze vormen samen de bouwstenen voor de muziek die de jonge Israëliërs met zijn drieën produceren. Die kenmerkt zich door de genoemde exploraties, die echter wel voortdurend geworteld en aards zijn. Geen experimenten om het experiment, maar bijdragen die de muziek als geheel ten goede komen. Gevoelsmatig maakt dit van de klankwereld van Bones een soort 21ste-eeuwse pendant van de Amerikaanse loftjazz uit de jaren zeventig en tachtig. Het is daarmee geen ouwe koek, maar een tijdloze benadering van jazz en improvisatie. De opnamen, die door Marc Schots in november 2017 in het Amsterdamse Splendor werden gemaakt, zijn gedetailleerd en kraakhelder. En het zware vinyl waarop het kleine Litouwse label NoBusiness Records ze heeft vastgelegd, zorgt voor een sublieme weergave. Er zijn slechts driehonderd exemplaren geperst, dus liefhebbers moeten er snel bij zijn.

Herman te Loo

Bezetting:

Ziv Taubenfeld (basklarinet),
Shay Hazan (bas),
Nir Sabag (drums).

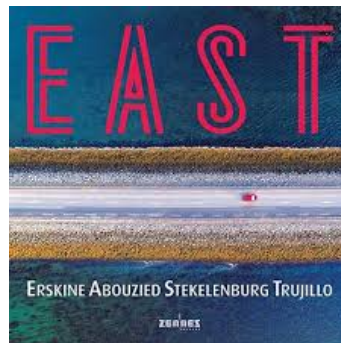
Luister hier naar de track 'Moondoor':
<http://nobusinessrecords.com/reptiles.html>

Bent u op zoek naar de recensie van een bepaalde cd? Klik hier: <http://bit.ly/2eGAA92>

ERSKINE ABOUZIED STEKELENBURG TRUJILLO

East

Zennez Records

Er verschijnen in deze coronatijd gloedvolle cd's die het verdienen om live uitgevoerd te worden. Ook de cd 'East' van de formatie Erskine Abouzied Stekelenburg Truijillo is zeker iets waarvoor je van de bank afklimt. Helaas, in het begeleidend persbericht staat dat de concerten van de album-releasetoer zijn geschrapt. 'East' is het resultaat van toeval en wel een zeer geslaagd toeval. Bassist Damian Erskine besloot na een Europees tournee met zanger Gino Vanelli neer te strijken in Amsterdam. Hij zocht gelijkgestemden om muziek mee te maken. Drummer Tarik Abouzied, een muziekbuddy, was ook in Nederland. Na wat zoeken was er een klik met gitarist Michiel Stekelenburg en de krachtpatser op tenorsax, Efraïm Trujillo. De groep Erskine Abouzied Stekelenburg Truijillo was geboren en 'East' is hun eersteling. Er staan acht eigen stukken op deze cd en allemaal klinken ze als een klok. Ondanks dat eenieder eigen stukken heeft aange dragen kom je bij het beluisteren van de cd in een flow, waarbij het ene nummer overvloeit in de andere. De tempowisselingen zijn volstrekt natuurlijk en de solo's gaan op in de melodielijnen. 'East' laat zich beluisteren als een hoorspel, waarbij het jammer is als de laatste noot wegsterft. We moeten wachten op betere tijden om deze mannen dit kunststukje op het podium te zien flikken. Tot dan koesteren we maar deze geweldige cd.

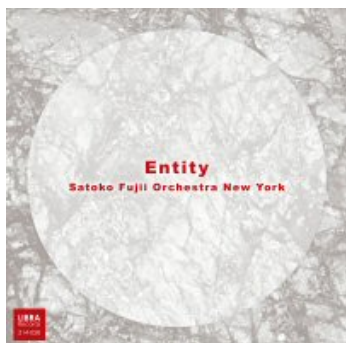
Sjoerd van Aelst

Bezetting:

Damian Erskine (bas),
Tarik Abouzied (drums),
Michiel Stekelenburg (gitaar),
Efraïm Trujillo (sax).

Luister hier naar de track 'Fowerisms':
<https://www.youtube.com/watch?v=4k8OQLwKi1A>

SATOKO FUJI ORCHESTRA NEW YORK
Entity
Libra Records

Soms blijven cd's om onbegrijpelijke redenen liggen op een stapeltje 'nog te bespreken' van de recensent. Met 'Entity' van het Orchestra New York van pianiste/componiste Satoko Fuji is dat gebeurd. Het album kwam eind vorig jaar al uit, als onderdeel van een immens productieve periode van de Japanse, met alle bands en combinaties die ze onder haar hoede heeft. Hoog tijd om het album te bespreken, want het is zeer de moeite waard. De dertienkoppige bigband kent een absolute sterrenbezetting, en is bovendien al behoorlijk lang bijeen, in min of meer dezelfde samenstelling. De nieuwe plaat is de elfde die sinds 1997 uitkwam. En sleets zijn noch de band noch de compositorische kwaliteiten van de bandleider. Zo bevat het titelstuk heerlijke klankwolken van de blazers, een drumsolo om mee te openen, subtiel gitaarwerk en een fraai call & response-sectie tussen gitaar en staccato klankblokken die doen denken aan de 'Haagse School' van Louis Andriessen en diens volgers. Fuji, die ditmaal de piano onberoerd laat, brengt een grote variëteit aan sferen en dynamiek in haar stukken. Die lopen uiteen van de aquareltinten van het verstilde 'Gounkaiku' met zijn pop-sensibiliteit, tot de allesverzengende solo van Ellery Eskelin, eerst alleen met bassist Stomu Takeishi en drummer Ches Smith, en daarna met het volledige orkest achter zich. Fuji componeert behalve met noten vooral met haar orkest, en alle specifieke kwaliteiten van de muzikanten.

Herman te Loo

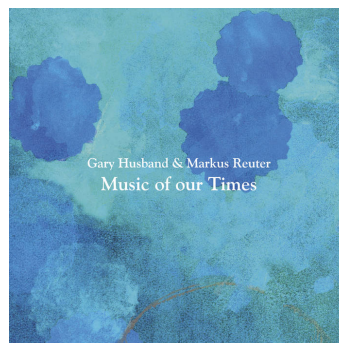
(Voor meer informatie zie:

<https://www.librarecords.com/sne/cd99e.html>)

Bezetting:

Natsuki Tamura, Herb Robertson, Dave Ballou (trompet), Curtis Hasselbring, Joe Fiedler (trombone), Oscar Noriega, Briggan Krauss (altsax), Ellery Eskelin, Tony Malaby (tenorsax), Andy Laster (baritonsax), Satoko Fuji (composities), Nels Cline (gitaar), Stomu Takeishi (basgitaar), Ches Smith (drums).

GARY HUSBAND/MARKUS REUTER
Music Of Our Times
MoonJune Records

Waar omstandigheden al niet toe kunnen leiden. In maart van dit jaar strandde de groep Stick Men in Japan door de coronacrisis. Manager en producer Leonardo Pavkovich besloot van de nood een deugd te maken en huurde een studio in Tokio. Gitarist Markus Reuter, vast lid van de Stick Men, en gast-pianist Gary Husband werden gevraagd om ter plekke een heel album bij elkaar te improviseren. 'Music Of Our Times' is de omineuze titel geworden van een wonderschone plaat. Wie de progrock van de gestrande band kent, zal verbaasd zijn over wat het duo hier muzikaal neerlegt. De Fazioli-vleugel die Husband bespeelt, ligt veelal in een galmbad, geschapen door de elektronica van Reuter. Het geeft het toetsinstrument een onaardse, mysterieuze, en ietwat kille schoonheid. Wie de eerste ambient-platen van Brian Eno ('Music For Airports' en dergelijke) kent, krijgt een aardig idee van de klankwereld. Veel stukken kenmerken zich door een rubato aanpak en een traag tempo, waardoor de luisteraar wordt uitgenodigd om zich te laten meevoeren in uiterst filmische muziek. Wanneer Reuter de gitaar ter hand neemt, komen associaties met zijn grote held Robert Fripp langs, en er is genoeg ontregeling in de muziek om hem nét niet geschikt te maken voor meditaties. Hoe dan ook, 'Music Of Our Times' is een bijzonder album in de inmiddels 101 items tellende catalogus van MoonJune Records.

Herman te Loo

Bezetting:

Gary Husband (piano),
 Markus Reuter (Touch-gitaar, elektronica).

Hier is een fraaie animatie bij 'White Horses (for Allan)': <https://youtu.be/rpvX0hyvRYM>

ROBERT KOEMANS
CROSS
 Zennez Records

Het album 'CROSS' is een product van het traject 'Nieuwe Makers' in Rotterdam. Daarbij wordt steeds een jonge, veelbelovende muzikant begeleid. In dit geval dus pianist Robert Koemans (26). Hij componeerde al heel wat voor grotere bezettingen. Maar hij koos voor dit project een trio en hij doet dat onder zijn eigen naam. Acht uiteenlopende, maar ijzersterke juweeltjes schreef Koemans voor 'CROSS'. Daarnaast spelen ze ook 'Philadelphia' van Neil Young.

Koemans speelt met twee conservatoriumvrienden. Ze hebben veel gemeen, én verschillen individueel. Zo kan bassist Alessandro Fongaro met zijn pittige aanslagen gemakkelijk het fragiele toucher van Koemans omver spelen. Maar hij doet het nét niet. Drummer Willem Romers is heel veelzijdig en slaat, beukt of ritselt steeds op het juiste moment. Ze willen zoals ze zelf zeggen 'als één instrument klinken'. Dat lukt heel aardig. Er klinkt een echt solide bandgeluid. Soli zijn schaars.

'CROSS' is het titelstuk en het meest intensieve. Daartegenover staat 'Triads': teer, lieflijk én uitbundig. De straat 'McGuinness Boulevard' ('Daar woonde een vriendin...') was eens een oefening in compositietechniek. Die link is onbegrijpelijk, maar het klinkt wel heel origineel. En probeer 'Greenpoint lullaby' maar eens uit je hoofd te krijgen. Van een tienmansformatie naar een trio. Is de volgende stap een solo-album?

Peter J. Korten

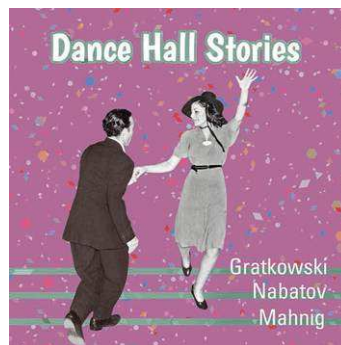
Bezetting:

Robert Koemans (piano),
 Alessandro Fongaro (bas),
 Willem Romers (drums).

Bekijk hier een video over de plaat:

<https://www.youtube.com/watch?v=KSerRgVtsoI>

NABATOV/GRATKOWSKI/MAHNIG
Dance Hall Stories
 Leo Records

Hoewel pianist Simon Nabatov een behoorlijk breed spectrum aan stijlen beheerst, ligt een plaat met dansmuziek niet in de lijn der verwachtingen. 'Dance Hall Stories' is dat dan ook niet. De Keulse Rus gebruikt de danszaal van de titel als een metafoor voor de sociale interactie in improvisatie. De titels van de geheel geïmproviseerde tracks duiden daar ook op, zoals 'Hopeful glances', 'Gradual enticement' en 'Cautious invitation'. Dat eerste stuk, waar het album mee opent, is inderdaad een behoedzame starter, waarin Frank Gratkowski de melodieën uit zijn altsaxofoon laat waaieren. Van onzekerheid of onwennigheid is tussen de twee improvisatoren overigens geen sprake, want het tweetal werkt al decennialang samen. Slagwerker Dominik Mahnig is een recentere partner van Nabatov, en voegt zich in de helft van de tracks bij het duo. In 'It's all in the hips' daagt hij zijn kompanen uit voor een dansje dat maar niet van de grond lijkt te komen, en daardoor juist extra spannend is. Het drietal etaleert ook een fijn gevoel voor humor, zoals blijkt uit het droogkomische 'Cautious invitation', met effectieve slap-tongueteknik van Gratkowski op de basklarinet.

Herman te Loo

Bezetting:

Frank Gratkowski
 (altsaxofoon, klarinet, basklarinet, fluit),
 Simon Nabatov (piano),
 Dominik Mahnig (drums)

Luister hier naar de openingstrack:

<https://youtu.be/RJEX9IhLt2E>

JEAN-CHRISTOPHE RENAULT
Ears Have No Eyelids
 Flak Records

Bij de naam Jean-Christophe Renault ging bij mij niet onmiddellijk een belletje rinkelen. Toch is de Luikenaar van jaargang 1960 en speelde hij al met onder anderen saxofonist Jacques Pelzer. Tegenwoordig profileert hij zich vooral als solopianist en 'Ears Have No Eyelids' is zijn zesde soloalbum. Hoewel je aan zijn spel hoort dat hij jazz heeft gespeeld, zijn de referentiekaders voor deze cd toch anders. 'Valse sans titre No. 4', de openingstrack, lijkt weggelopen uit het oeuvre van Erik Satie. En ook de rest van de plaat straalt rust en kalmte uit, nergens komen we een straf uptempo of andere heftigheid tegen. Ook wordt niet geheel duidelijk in hoeverre Renault (eigen) composities speelt of improviseert. Wat dat betreft doet de muziek erg denken aan die van de Nederlander Joep Beuving. Lastig classificeerbaar, maar wel aangenaam.

Herman te Loo

Bezetting:

Jean-Christophe Renault (piano).

Luister hier naar de titeltrack:
<https://youtu.be/GNmMKzdpXGw>

CHARLIE PARKER 100 JAAR

Op 29 augustus zal het honderd jaar geleden zijn dat altsaxofonist Charlie Parker werd geboren. Het Amerikaanse radiostation WKCR-FM staat hierbij stil met een 'Charlie Parker Centennial Festival'. Parkers muziek wordt van 29 augustus tot en met 3 september 24 uur per dag op de radio gedraaid. In de programmering is ook plaats gemaakt voor themaprogramma's. Bijvoorbeeld over de muziek die hij voor de labels Savoy, Dial, en Verve maakte, zijn jonge jaren, optredens voor de radio en zijn samenwerking met trompettist Dizzy Gillespie.

WKCR maakt al vijftig jaar speciale programma's rondom Parker. Legendarisch is het programma 'Bird Flight', waarmee jazzhistoricus Phil Schaap in 1981 begon en dat elke werkdag op het programma staat. Na afloop van het festival volgt nog een 24-uur durend 'Beyond Bird'-programma. Daarin wordt aandacht besteed aan de blijvende invloed van Parker op muziek, kunst en poëzie. Overigens komen de saxofoonliefhebbers eind augustus helemaal goed aan hun trekken, want de zender heeft voorafgaand aan de Bird-marathon ook nog twee dagen Lester Young in de aanbieding. Op 27 augustus is er een Lester Birthday Broadcast en een dag later worden er Young/Parker-opnamen gedraaid. WKCR is onderdeel van de Universiteit van Columbia in New York City. Het is daar op de FM te beluisteren.

Luister hier naar WKCR:
<http://www.wkcr.org>

FISH COUNTRY

Bezetting:

Federico Castelli (gitaar),
Alessandro Fungaro (bas),
Ruud Voesten (drums).

Datum en plaats:

31 juli 2020,
LantarenVenster,
Rotterdam.

Waar de naam Fish Country op slaat, weten ze zelf ook niet. Een soort samenraapsel. In artistiek opzicht ging dat ook op voor het concert van Fish Country. De groep rond gitarist Federico Castelli speelde inderdaad vlagen country. Als grap. Met een forse knipoog naar Bill Frisell. Want ach, die naam...

Drummer Ruud Voesten, de man achter de band Roest, zat pontificaal in het midden van het podium. Dat zegt wel iets over de progressiviteit van het trio. Voesten zorgde voor een mooie sprankelende balans tussen de wat dof klinkende bas en gitaar. Het melodische aspect ging steeds dwars voor hem langs. Castelli keek bijna permanent naar de krachtige bassist Alessandro Fungaro. Castelli is niet de meest boeiende gitarist, maar zijn composities zijn leuk en het bandgeluid is tof! Hij is in 2013 in Rotterdam afgestudeerd maar koos er toch voor om in het Engels te presenteren. Dat ging nogal onhandig en hij wist niet goed te stoppen. Maar zijn soli waren intens. Naast eigen stukken was er ook 'Southern smiles' van Keith Jarrett. Dat was het hoogtepunt van het concert. De band was goed warmgelopen, Castelli kwam helemaal los en het samenspel was subliem. 'Satan is real' staat ook op hun cd. De contrasten zijn extreem intens, van een voortsjokkend countryliedje naar iets heel erg verschrikkelijks. En omgekeerd.

Peter J. Korten

JAZZ OP DE PLANKEN

Federico Castelli. (Foto: Joke Schot)

Vlnr: Fungaro, Castelli, Voesten. (Foto: Joke Schot)

JOAO VEDANA – SAUSADE

Bezetting:

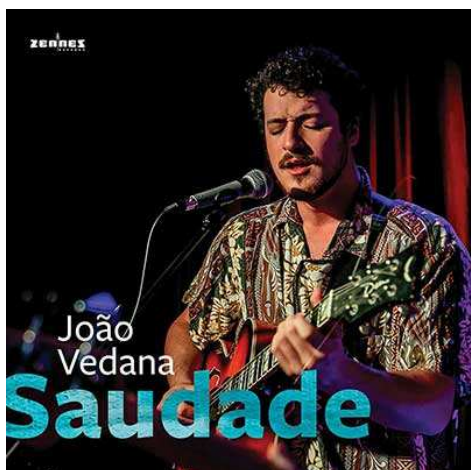
João Vedana (zang, gitaar),
Dennis Hemstra (basgitaar),
Cas Heim (drums).

Datum en plaats:

29 juli 2020,
Stadscafé De Observant,
Amersfoort.

Als opmaat naar het Amersfoortse jazz-festival dat 20 tot en met 22 november plaatsvindt, heeft de festivalorganisatie de handen ineengeslagen met JazzPodium Amersfoort. Op elke woensdag worden Jazz Club Nights georganiseerd in het historische stadscafé De Observant, waarvoor Nederlandse jazzacts zijn geprogrammeerd. Ook het Amersfoortse jazzlabel Zennez verzorgt vijf concerten. Bij mooi weer vinden de optredens plaats op de sfeervolle binnenplaats.

Op een zwoele zomeravond presenteert de Braziliaanse zanger en gitarist João Vedana de Nederlandse re-release van zijn album 'Saudade' uit 2017. Op dit album mengt hij zijn Braziliaanse roots met Latin, jazz, blues, pop en rock.
...vervolg in de rechterkolom

João Vedana. (Foto: Joke Schot)

Als Vedana 15 jaar is, ontdekt hij de gitaar, de blues en de soul, en besluit hij om muzikant te worden. Op 18-jarige leeftijd gaat hij naar het Institute for Guitar and Technology in São Paulo, waar hij in aanraking komt met jazz en improvisatie. Hij wordt al snel opgenomen in het sessiecircuit. Na het opnemen van zijn eerste cd, besluit hij om zich verder te gaan ontplooiën in Europa.

In 2019 komt Vedana naar Utrecht, waar hij aan een conservatoriumstudie begint. Al snel merkt João dat hij de schoolbanken is ontgroeid. Hij verlaat de opleiding en formeert een trio waar hij naamsbekendheid mee wil opbouwen. Om naast de muziek in zijn levensonderhoud te kunnen voorzien, doorkruist hij Utrecht als fietskoerier.

Hoewel Vedana relatief laat met muziek begon, heeft hij zich in tien jaar tijd ontwikkeld tot een veelzijdig en geroutineerd entertainer, die zijn publiek met flair en bravoure bespeelt. Op een ongedwongen manier maakt hij contact en hij geniet zichtbaar van het optreden.

Een zingende jazzgitarist of een singer-songwriter? Vedana zet je steeds even op het verkeerde been.

Wat intrigeert is de vraag of Vedana een zingende jazzgitarist is, of meer naar de singer-songwriter neigt. Zijn gitaarspel is geraffineerd. Hij mengt talloze stijlen en stijlfiguren in zijn muziek, waar hij met speels gemak mee jongleert, waardoor je steeds even op het verkeerde been wordt gezet.

Maar ook als vocalist beschikt hij over een scala aan mogelijkheden. Vedana doceert zijn lichte, iets hese stemgeluid subtiel, maar ook als hij uithaalt houdt hij zijn krachtig gezongen noten mooi onder controle. In alle registers, en dat zijn er een stuk of drie, klinkt hij zeer aangenaam.

Het is mooi om te zien hoe Vedana zich vermaakt en het publiek aan zich bindt. Toch knaagt er ook een licht gevoel van ongemak bij het ondergaan van zijn talent. Ondanks enkele jaren opleiding ligt zijn leerschool voornamelijk in de praktijk. Hij schrijft goede songs, is lekker eigenwijs en heeft hard gewerkt aan zijn 'skills'. Je wenst hem toe dat hij beter naar zichzelf leert luisteren en meer een eigen stijl ontwikkelt. De juiste zangpedagoog zou daarin een coachende rol kunnen spelen.

Roland Huguenin

Maak hier kennis met João Vedana:
<https://bit.ly/3iDZYL4>

OKABE FAMILY – DIALECT

Bezetting:

Genzo Okabe (altsax),
Miguel Rodriguez (piano),
Steven Willem Zwanink (contrabas),
Francesco De Rubeis (drums).

Datum en plaats:

24 juli 2020,
LantarenVenster,
Rotterdam.

Voorzichtig, maar met een onverminderd ambitieuze inzet, heeft LantarenVenster het muziekprogramma vanaf begin juli hernomen. De concertzaal wordt daartoe in jazzclub-setting gebracht, door de mobiele tribune weg te schuiven en de vrijgekomen ruimte sfeervol in te richten. Daarmee wordt maar weer eens bewezen dat aan elk nadeel een voordeel kleef, want 'het heeft wel wat' om een flesje rosé binnen handbereik te hebben.

In augustus zijn er nog enkele vrijdagavonden gereserveerd voor Jazz on Friday. Dan kunnen maximaal 75 liefhebbers genieten van zeer diverse concerten door topmuzikanten van eigen bodem. Deze avond ging dat niet helemaal op met een altist uit Japan, een pianist uit Spanje, een drummer uit Italië en een bassist uit Nederland.

Monotone bekkenslagen en een slepende melodie geven het stemmige intro van het concert een ceremonieel tintje. Anti-chambres met een meditatieve marche funebre zuivert het gemoed. Pas na drie minuten worden de remmen losgegooid in '21st century boy'. Daarmee geeft Okabe Family een opzweepende aftrap naar een grande finale op een goudomrande zomeravond.

Genzo Okabe maakt direct veel indruk met zijn messcherpe spel dat is gedrenkt in een fluweelzachte omlijsting. Er kan geen twijfel bestaan: hier spreekt een groot talent. In Perugia (Italië) werd hij geschoold tot zowel klassiek- als een jazzsaxofonist en in Den Haag behaalde hij ook nog zijn master als jazzsaxofonist.

[...vervolg in de rechterkolom](#)

Genzo Okabe. (Foto: Joke Schot)

Okabe maakt een gelaagde sound waarin hij vanuit een hedendaags bewustzijn via bebop en blues teruggrijpt naar de vroege jazz uit New Orleans. Daarin wordt hij geruggesteund door zijn oorstrelende ensemble. De jonge bandleden spelen met overtuigende zeggingskracht en gerijpte inzichten. Dat zijn grote woorden die beslist niet als gezwollen mogen worden opgevat.

In 2009, tijdens zijn studie in Den Haag, richtte Genzo zijn groep Okabe Family op. Na het uitbrengen van drie geslaagde albums, werd de groep in 2017 geselecteerd voor de Young VIP's Tour. Op zijn vierde album 'Dialect' uit 2019, integreert Okabe de multiculturele sounds van zijn bandleden. Alle composities representeren opnieuw zijn talent om met groot inzicht te schrijven en met verfijning uit te voeren.

Okabe heeft gelukkig een lange adem. Samen met zijn kompanen geeft hij een overweldigend concert dat de geplande tijdsduur flink overschrijdt. In stilistisch sterk ensemblespel klinken vernuft en spontaniteit. De spirituele drive heeft een onmiskenbare hang naar drama, avontuur, glamour en show. Een volmaakte band die live een onweerstaanbaar feest bouwt.

Roland Huguenin

REMO PALMIER(I) (1923 -2002)

Vraag een jazzfan: noem voor de vuist weg een tiental Amerikaanse jazzgitaristen. Spontaan wordt gestart met Wes Montgomery, Charlie Christian, Joe Pass, Charlie Byrd, Grant Green, Tiny Grimes, Pat Martino. Men komt zeker niet bij Lawrence Lucie of Tony Mottola, misschien nog tot bij Barney Kessel, maar zeldzaam zijn zij die Remo Palmieri zouden citeren!

We snellen ter hulp: op 25 juni 1997 vond één van de grootste bijeenkomsten met jazzgitaristen plaats, dertig gitaristen die vijftig jaar jazzgeschiedenis vertegenwoordigden. De Japan Victor Company, handelend in muziek, organiseerde in New York een JVC Tribute to the Legendary Barney Kessel (1). Die had een herseninfarct in 1992, waarna gitaarspelen was uitgesloten en stappen alleen nog kon met een wandelstok. Kessel werd in 1999 opgenomen in de Oklahoma Music Hall Of Fame. Onder de aanwezigen de gitaristen Howard Alden, Jimmy Bruno, Joe Puma, Mundell Lowe, Sal Salvador, Tal Farlow, Charlie Byrd, Herb Ellis, Kenny Burrell, Gene Bertoncini en ... Remo Palmieri. Slechts dertien van de dertig kregen speelgelegenheid.

Luistertip: u kent wel de Ray Charles-hit uit 1967 'In the heat of the night'; Count Basie heeft een versie van 17 augustus 1967 en Remo Palmieri speelt dit nummer met pianist Lou Levy, bassist Ray Brown en drummer Jake Hanna op zijn vinylplaat van juli 1978 (Concord LP 76). (luister hier: <https://bit.ly/2PW1cVL>) Dat Palmieri uitgenodigd werd door de groten uit de swingperiode verneemt u in het lijstje van de 'classics'-cd's achteraan de discografische notities (pag. 18).

Remo Palmieri werd geboren in de Bronx, NYC op 29 maart 1923, hij overleed in de Bronx op 2 februari 2002. Remo was pas 17 toen hij gitaar speelde in Nat Jaffe's Trio in Kelly's Stable aan de 52nd Street in New York (2). Toen Jaffe Kelly's verliet bleef Remo daar en speelde bij saxofonist Coleman Hawkins. Remo leidde een trio in de 'Three Deuces', ook al in die fameuze 52nd Street als begeleiding voor zangeres Billie Holiday. Op zaterdag 27 maart 1948 trad Billie Holiday op in Carnegie Hall (3) tijdens een uitverkocht concert met pianist Bobby Tucker, John Levy op bas, ...[vervolg in de rechterkolom](#)

DISCOGRAFISCHE NOTITIES

In the Gibson galaxy of stars!

REMO PALMIER
has been winning
enthusiastic applause
on radio and TV for
years. An Arthur Godfrey
favorite, and one of the top men
in his field, he has strummed
his way into the homes of
music lovers everywhere.
Naturally Remo prefers
Gibson!

Remo Palmier in een reclame voor Gibson-gitaren.

Denzil Best op drums en Remo Palmieri op gitaar.

Palmieri begon zijn loopbaan in de jaren veertig, trad op met trompettist Dizzy Gillespie, altsaxofonist Charlie Parker en pianist Teddy Wilson. In 1945 was hij een 'New Star' in het Esquire Magazine.

Tussen 1942 en 1949 speelde Palmieri dikwijls in de band van boogie-woogie pianist Freddie Slack (1910-1965). Die had toen als vocalisten Johnny Mercer (1910-1976) en Ella Mae Morse (1924-1999). Soms zat ook de meer bekende bluesgitarist T-Bone Walker (1910-1975) in het orkest van Slack.

Palmieri's grootste faam is verbonden aan 'The Arthur Godfrey Show'. Remo had zwakke longen en zijn arts adviseerde hem 's nachts niet meer op te treden. Zo nam Remo in 1945 een job aan als studiomuzikant voor CBS Radio. Hij zou 27 jaar lang bij radio- en televisie-entertainer Godfrey blijven. Toen de show ermee ophield in 1972 was dat tevens het einde van Remo's studio-loopbaan. Het is diezelfde Godfrey, met spotnaam 'The Old Redhead', die het Julius LaRosa incident uitlokte: hij verneerde live op de radio deze ook in Nederland populaire zanger. In 1952 liet Remo via de juridische weg de eind-i in zijn naam schrappen. Hij wenste niet meer verward te worden met latin jazz-pianist Eddie Palmieri (°1936) en ging vandaar voortaan verkort als 'Remo Palmier' door het leven.

Hij ging optreden in de New Yorker jazzclubs. Had jobs bij pianist Hank Jones, met Louis Bellson's Band en Pearl Bailey (1918 - 1990), deze zangeres trouwde op 19 november 1952 in Londen met drummer Bellson. In 1977 dringt collega-gitarist Herb Ellis aan bij Carl Jefferson om Palmier te laten optreden tijdens ...[vervolg op de volgende pagina](#)

het Concord Jazz Festival in Concord, Californië. Palmier had in dertig jaar geen plaat opgenomen en in oktober 1977 is er 'Windflower' met Herb Ellis. In **1979** volgt ook voor Concord zijn enige plaat als leider: 'Remo Palmier'. In de jaren zeventig nog jobs bij Benny Goodman en Dick Hyman. In 1974 trekt hij met Pearl Bailey op toernee in het Midden-Oosten: Egypte, Jordanië, Iran. Van 14 maart 1979 dateert een videoclip van Pearl Bailey met drummer Louis Bellson in een televisieshow met John Arnell (piano), Milt Hinton (bas) en Remo Palmieri (goed in beeld gebracht). Soms leidde hij een trio in Sybil's in het NY Hilton.

In maart **1985** neemt Palmier deel aan de All Star Swing Reunion.

Op 17 en 18 augustus **1995** werd een educatieve plaat voor drummers opgenomen: 'Louie Bellson Honors 12 Super-Drummers - Their Time Was The Greatest!' Daarop staat 'Stix & bones', dedicated to Dennis Chambers, een compositie van Louie Bellson en Remo Palmieri, met arrangementen voor drummers op partituur uitgeschreven door Bob Florence.

Palmier speelde 'tribute'-concerten voor topgitaristen als Tal Farlow (24 juni 1996), Barney Kessel (25 juni 1997), Herb Ellis (16 juni **1998**).

Cartoonist Gary Larson volgde gitaarlessen bij Remo Palmieri en ook bij Herb Ellis (**4**).

Volgens zijn vrouw Margery overleed Remo aan leukemie en lymfoma in zijn woonplaats in Manhattan. Hij rust nu 'in the Gibson Galaxy of Stars'!

Erik Marcel Frans

Voetnoten:

(1) Barney Kessel (16 oktober 1923 - 6 mei 2004). Hoewel hij overleed in San Diego, Californië, werd hij begraven op het Woodlawn Cemetery, Canandaigua, Ontario County, New York, Section 27, 8729480.

(2) zie mijn bijdrage over Nat Jaffe in Jazzflits 310.

(3) Carnegie Hall verwijst naar staal-magnaat-filantroop Andrew Carnegie (1835-1919), die veel steentjes bijdroeg voor de bouw van het Vredespaleis in Den Haag via de 'Carnegie Stichting' uit 1903.

(4) Larson tekende als wederdienst voor Herb Ellis (1921-2010) de hoes van zijn 'Doggin' Around', een duoplaat met bas-sist Red Mitchell uit maart 1988 (Concord 4372).

DISCOGRAFISCHE NOTITIES REMO PALMIERI

'Windflower', het Concord-album dat Palmier in 1977 met Herb Ellis maakte. Beluister de plaat hier: <https://bit.ly/3flvDsM>.

Deze discografische notities kunnen een start zijn voor een echte discografie; hier volgt alleen een verwijzing naar talrijke opnamen. Geloof het maar: bij nader toezien zijn er onduidelijkheden, soms tegenstrijdigheden.

5 april 1944 - Red Norvo Quartet met RP in Chicago

2 juli 1944 - Teddy Wilson is met Roy Eldridge en Palmieri aanwezig tijdens de 'Mildred Bailey Radio Show' in NYC

24 mei 1944, 23 juni, 27 juli, 14 augustus, 6 oktober: sessies met Red Norvo, Teddy Wilson, Charlie Shavers, RP, Al Hall, Specs Powell

rond 21 juni 1944 - Benny Goodman met Paul Barron's Orchestra, Roy Eldridge en deels zoals hiervoor

18 september 1944 - Buck Ram's All Stars, met Frankie Newton, Earl Bostic, Don Byas, Red Norvo, Teddy Wilson, RP, Slam Stewart, Cozy Cole

22 november 1944 - Phil Moore Four, met drummer Wallace Bishop (*1906 en overleden in Hilversum 2 mei 1986)

27 november 1944 - Barney Bigard - Fantasy for Clarinet and Strings

1 december 1944 - Leonard Feather and his All Stars, Coleman Hawkins, Buck Clayton, Ed Hall, LF, RP, Oscar Pettiford, Specs Powell, origineel voor Continental; later ook als Coleman Hawkins, 'Thanks for the memory'

21 december 1944 - Nat Jaffe Trio met RP en Leo Guarneri

december 1944 - V-Disc All Stars met Charlie Shavers, Trummy Young, Mary Lou Williams, RP, Al Hall, Specs Powell

30 januari 1945, 9 februari, 13 februari - Freddie Slack Quartet, Freddie Slack Orchestra

28 februari 1945 - Dizzy Gillespie Sextet met Charlie Parker, RP, Clyde Hart, Slam Stewart, Cozy Cole, drie tracks herhaaldelijk heruitgegeven: 'Groovin' high', 'All the things you are', 'Dizzy atmosphere' (The Dizzy Gillespie Story, 1939-1950, op 4-cd Proper Box 30)

...vervolg op pagina 18

VARIA

Niet eerder uitgebracht live-materiaal Cannonball Adderley uit

Onder de titel 'Swingin' in Seattle: Live At The Penthouse (1966-1967)' is een collectie niet eerder uitgebrachte live-opnamen van het Cannonball Adderley Quintet uitgebracht. Ze werden gemaakt in 1966 en 1967. Het materiaal werd een paar jaar geleden gevonden door de Canadese saxofonist Cory Weeds. De opnamen werden destijds gedurende vier dagen gemaakt voor uitzending op de radio en zijn dus van goede kwaliteit. Een deel van het materiaal verscheen in 2018 al op dubbelelpee ter gelegenheid van Record Store Day. Altsaxofonist Adderley trad op met een formatie bestaande uit zijn broer Nat op cornet, Joe Zawinul op piano, Victor Gaskin op bas en Roy McCurdy op drums. Met deze groep stond Adderley in deze periode ook in de Capitol-studio in Hollywood voor het bekende album 'Mercy, Mercy, Mercy: Live At The Club'. **Luister hier naar de plaat:** <https://bit.ly/3i0DVh9>

Legendarische jazzfilm opnieuw uit

De film 'Jazz on a Summer's Day', waarin verslag wordt gedaan van het Newport Jazz Festival 1958, is opnieuw uitgebracht via het online platform Kino Marque. Hiervoor is de film van regisseur Bert Stern volledig gerestaureerd. In de legendarische rolprent zijn optredens te zien van onder anderen trompettist Louis Armstrong, pianist Thelonious Monk, baritonsaxofonist Gerry Mulligan en zangeres Anita O'Day. De restauratie is mogelijk gemaakt door de National Film Preservation Board van het Amerikaanse Library of Congress.

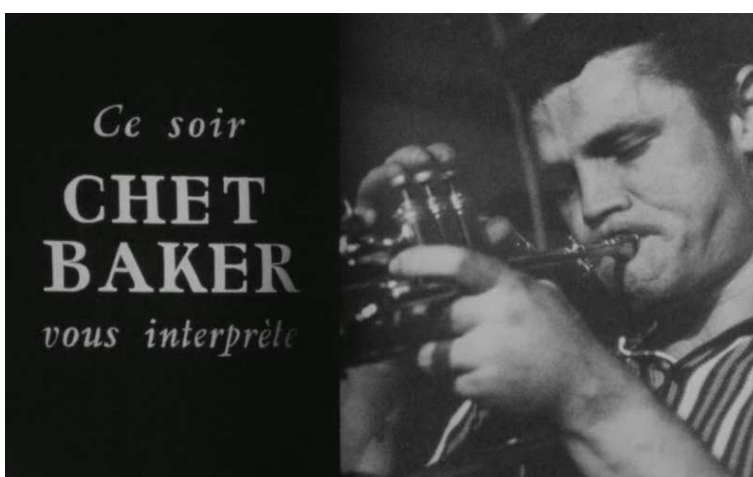
De filmtrailer: <https://bit.ly/33m5gpR>

Dee Dee Bridgewater, hier in 2009 tijdens Jazz Middelheim, presenteert de NEA Jazzmasters-ceremonie. (Foto: Tom Beetz)

NEA Jazzmasters 2020 op 20 augustus alsnog geëerd

Met een speciaal online-concert worden op 20 augustus de NEA Jazzmasters 2020 alsnog geëerd. Eigenlijk zouden zanger Bobby McFerrin, saxofonist Roscoe Mitchell en bassist Reggie Workman in april in het SFJAZZ Center in San Francisco al in de bloemetjes worden gezet, maar door de coronacrisis kon dit niet doorgaan. De ceremonie wordt aan elkaar gepraat door zangeres **Dee Dee Bridgewater**. Diverse jazzmusici van naam zullen optreden vanaf plekken in de gehele VS, onder wie drummer Terri Lyne Carrington, trompettist Ambrose Akinmusire, pianist Gerald Clayton, trombonist Steve Turre en de SFJAZZ High School All-Stars. Het online-concert is 20 augustus gratis te bekijken op www.arts.gov en www.sfjazz.org en via internet te beluisteren via KCSM 91.1FM (<https://www.radio.net/s/kcsmjazz911>). Het concert begint om 14.00 uur (Nederlandse tijd). De onderscheiding NEA Jazz Master wordt sinds 1982 toegekend aan 157 vooraanstaande leden van de jazzgemeenschap. Aan de titel is een bedrag van 25.000 dollar verbonden. Het is de meest prestigieuze Amerikaanse onderscheiding voor een nog levende jazzmusicus.

Historische jazzprogramma's Waalse omroep op internet

Tal van historische jazzprogramma's van de Waalse omroep RTBF zijn op nu internet te vinden. Uitzendingen met saxofonist Bobby Jaspar, gitarist Philip Catherine, Jazz in Belgique (1973), het orkest van Count Basie, het Modern Jazz Quartet etc. Klik hier voor een opname uit mei 1964 van trompettist Chet Baker: <https://www.sonuma.be/archive/jazz-pour-tous-du-02051964>

DE RAY BROWN TOP TIEN

van bassist John Clayton

('Ray Brown is the reason I play bass')

Do nothin' till you hear from me

Duke Ellington and Ray Brown

THIS ONE'S FOR BLANTON (Pablo, 1972)

Two bass hit

Dizzy Gillespie and His Orchestra

(RCA Victor, 1947)

Killer Joe

Quincy Jones

WALKING IN SPACE (A&M, 1969)

My funny Valentine

Michel Legrand

AT SHELLY'S MANNE-HOLE

(Verve, 1968)

My shining hour

Sammy Davis Jr. With Count Basie

OUR SHINING HOUR (Verve, 1965)

Ray Brown eind jaren veertig met Milt Jackson. (Foto: William P Gottlieb)

Tenderly

Milt Jackson

THAT'S THE WAY IT IS (Impulse!, 1970)

Gumbo Hump

Ray Brown Trio

3 DIMENSIONAL (Concord, 1992)

Tangerine

Ray Brown

JAZZ CELLO (Verve, 1960)

A sleepin' bee

Jimmy Rowles and Ray Brown

TASTY! (Concord, 1980)

It ain't necessarily so

Ray Brown/

Christian McBride/John Clayton

SUPERBASS 2 (Concord, 2001)

Bron: JazzTimes

Nicolas Kummert. (Foto: Dave Stapleton)

Nicolas Kummert nodigt collega's uit voor YouTube-duet

De Waalse saxofonist **Nicolas Kummert** nodigt collega's uit om samen met hem een duet te spelen op YouTube. Daarvoor zette hij een solo-opname van 'You must believe in spring' (M. Legrand) op het internet. Tot nu toe gingen percussionist Etienne Plumer en pianist Diederik Wissels op de uitnodiging in.

De track van Nicolas Kummert:

<https://www.youtube.com/watch?v=7dQjcyIvHw8>

Het duet met Etienne Plumer;

<https://www.youtube.com/watch?v=ZVH9Z-qNf7c>

Het duet met Diederik Wissels:

<https://www.youtube.com/watch?v=vZFfb7Ev1ZI>

OVERLEDEN

Annie Ross, 21 juli 2020 (89)

Zangeres van Schotse oorsprong, zong in Engeland, Frankrijk en in de VS bij Lionel Hampton. Vestigde in 1952 haar naam als vocalist van een zelf geschreven tekst op de instrumentale uitvoering van 'Twisted' door tenorist Wardell Gray. Maakte van 1958 tot 1962 deel uit van het vocale trio LHR (Lambert, Hendricks, Ross). Verdere carrière bij film en televisie.

Gilbert Matthews, ca. 20 juli 2020 (77)

Drummer, geboren in Kaapstad, Zuid-Afrika. Vluchtte in 1968 naar Londen, ervaring bij Ray Charles en Sarah Vaughan in de VS, vestigde zich uiteindelijk in Zweden.

Eddie Gale, 10 juli 2020 (78)

Trompettist bij Sun Ra, pianist Cecil Taylor en organist Larry Young.

Joe Porcaro, 6 juli 2020 (90)

Drummer op velerlei terreinen in de jazz- en amusementswereld. Vader van Steve, Jeff en Mike, allen werkzaam in de muziek.

Cleveland Eaton, 5 juli 2020 (80)

Tien jaar bassist bij pianist Ramsey Lewis, zeventien jaar bij de Count Basie band. Elpees onder eigen naam, daarna actief in het muziekonderwijs.

Simon Fell, 28 juni 2020 (61)

Britse bassist. Werkzaam in de free jazz in combinatie met het componeren van werken op grote schaal.

(jjm)

Zie ook het IM Cor Fuhler en overlijdensbericht Wim Winsemius. (pag. 3)

POPU LIER

Een jazzmusicus is alleen authentiek als hij zijn eigen oorspronkelijke muziek speelt, meent Joe Vanenkuizen. Van daar dat hij in 2000 een punt zette achter zijn bestaan als 'jazzacteur': "Na vier decennia zonder realiteitszin andermans inventies te hebben nagespeeld". Hij wilde een 'eigen authentiek Nederlands muzikaal idioom creëren' en terug naar zijn wortels. Die vond hij bij de Europese ¾-maat: "Ik ben ervan overtuigd dat met gebruikmaking hiervan de weg open ligt voor pioniers die andere dan de inmiddels platgetreden paden willen onderzoeken." Om dit te illustreren zet hij regelmatig voorbeelden op YouTube. Begin augustus bijvoorbeeld een opname van hemzelf (accordeon, synthesizer), Pierre Courbois (drums) en Bert van den Brink (Hammond B3) uit 2001 (zie de link hieronder). Ook in de volgende parabel, die hij Jazzflits toezond, draagt hij zijn boodschap uit:

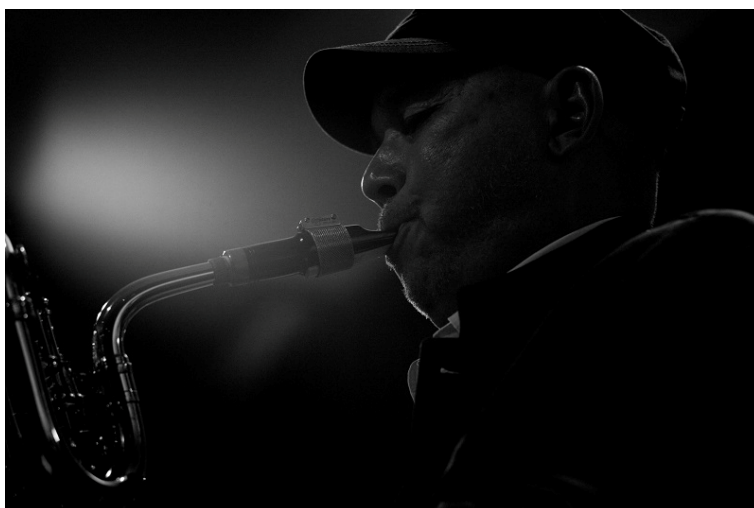
POPU LIER

Tijdens een zware storm hoorde Popu Lier een ander geluid dan het ruisen van zijn eigen bladeren. Het was een groep ebben die aan de overkant van de grote plas op hun wortels stonden te dansen. Vanaf dat moment leek hij wel bezeten van de wonderlijke geluiden van hun bladeren. Hij zwaaide heen en weer om niets te missen van deze voor hem nieuwe vorm van swingende takken, zo wilde hij ook wel zijn! Het werd herfst, zijn bladeren vielen en hij werd geconfronteerd met de naakte waarheid: 'zich-zelf'. Zijn aandacht verplaatste zich van de buiten- naar de binnenkant want binnenkort moest hij de winter zien te overleven omdat een boom zonder wortels geen toekomst heeft. Toen het lente werd en hij over de grote plas de ebben weer hoorde dansen en merkte dat zij gewoon zichzelf waren gebleven, kwam hij tot het besef dat je alleen met je eigen wortels tot een nieuwe vorm kunt groeien.

Joe Vanenkuizen (Joop van Enkuizen) (1939) is accordeonist, saxofonist, componist. Hij speelde onder anderen met Han Bennink en Alvin Queen (drums), John Clayton (bas) en Cees Slinger (piano).

Luister hier naar Eurhythm special 29: <https://youtu.be/6EcFf1phcWU> (oorspronkelijke opname 2001; toevoeging synthesizer op 5 augustus 2020).

JAZZ IN BEELD

Eind juni richtten bassist Cedric Glans en drummer Sven Rozier **Leidse Geluiden** op. Een collectief waarbij zich onder anderen zangeres Vivienne Aerts, saxofonist Bart Wirtz en pianist Karel Boehlee hebben aangesloten. Tot eind augustus geven ze mini-concerten in Grand Café Van 't Huis. Hun gage halen ze uit de entreprijzen. De bezoeker bepaalt die zelf: 5, 10 of 15 euro.

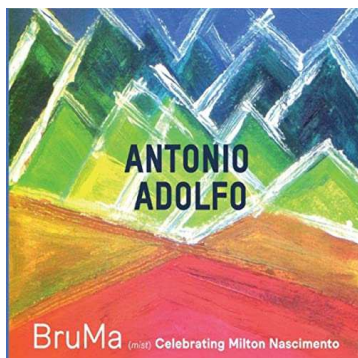
Info: <http://leidsegeluiden.com/>

Kurt Schwab, Lucas Meijers en Saskia Laroo (van boven naar beneden) traden reeds bij Leidse Geluiden op. (Foto's: Marcel Schikhof)

JAZZWEEK TOP DRIE

Datum: 10 augustus 2020

1 Antonio Adolfo

BruMa: Celebrating Milton Nascimento (AAM Music)

2 Dave Stryker w/

Bob Mintzer and the WDR Big Band
Blue Soul (Strikezone)

3 Christian Sands

Be Water (Mack Avenue)

De JazzWeek Jazz Top Drie geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; (www.jazzweek.com).

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzperiodiek voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Correctie:** Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Sjoerd van Aelst, Tom Beetz, Erik Marcel Frans, Bart Hollebrandse, Roland Huguenin, Hans Invernizzi, Peter J. Korten, Herman te Loo, Jan J. Mulder, Gijs Ornée, Lo Reizevoort en Jeroen de Valk. **Fotografie:** Tom Beetz, Joke Schot. **Logo:** Het **JAZZ-FLITS**-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat. **Adverteren:** Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren. **Adres(post):** Het postadres van **JAZZFLITS** is per e-mail bij ons op te vragen. **Adres(e-mail):** Het e-mailadres van **JAZZFLITS** is jazzflits@gmail.com. **Bijdragen:** **JAZZ-FLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Vrijwaring:** Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

Logo: Het **JAZZ-FLITS**-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat.

Adverteren: Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren. **Adres(post):** Het postadres van **JAZZFLITS** is per e-mail bij ons op te vragen. **Adres(e-mail):** Het e-mailadres van **JAZZFLITS** is jazzflits@gmail.com. **Bijdragen:** **JAZZ-FLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Vrijwaring:** Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

EUROPE JAZZ MEDIA CHART

Datum: 3 augustus 2020

De Noorse bassist Sigurd Hole. (Persfoto)

[Axel Stinshoff, Jazz Thing \(Germany\)](#)

MAIK KRAHL QUARTET

Fraction (Challenge Records)

[Luca Vitali, Giornale della Musica \(Italy\)](#)

JON HASSELL

Seeing Through Sound - Pentimento Vol. Two (Ndeya Records)

[Madli-Liis Parts, Muusika \(Estonia\)](#)

CHARLES TOLLIVER

Connect (Gearbox Records)

[Paweł Brodowski, Jazz Forum \(Poland\)](#)

WLODEK GULGOWSKI

Beyond Infinity (Soliton)

[Mike Flynn, Jazzwise \(UK\)](#)

TIGRAN HAMASYAN

The Call Within (Nonesuch)

[Anna Filipieva, Jazz.ru \(Russia\)](#)

LENNY SENDERSKY AND MOON STRINGS

Blues Mizrahi (Losen Records)

[Jan Granlie, Salt-peanuts.eu \(Pan-Scandinavian\)](#)

KENNY WARREN TRIO

In The Heat (Whirlwind Recordings)

[Christine Stephan, JAZZTHETIK \(Germany\)](#)

SIGURD HOLE

Lys/Mørke (Elvesang)

[Viktor Bensusan, Jazzdergisi.com \(Turkey\)](#)

ANT LAW

Sleeper Wakes (Edition Records)

[Henning Bolte, Written in Music \(Netherlands\)](#)

BENJAMIN MOUSSAY

Promontoire (ECM)

[Magnus Nygren, JAZZ \(Sweden\)](#)

AMBROSE AKINMUSIRE

On The Tender Spot of Every Calloused Moment (Blue Note)

[Cim Meyer, Jazz Special \(Denmark\)](#)

MARIA SCHNEIDER ORCHESTRA

Data Lords (ArtistShare)

[Lars Mossefinn, Dag og tid \(Norway\)](#)

WALDEMAR 4

The Buoy And The Sea (AMP Music & Records)

[Matthieu Jouan, Citizenjazz.com \(France\)](#)

CHRISTIAN LILLINGER OPEN FORM FOR SOCIETY

Live (Plaist Records)

De Europe Jazz Media Chart geeft een overzicht van de favoriete albums van een reeks Europese recensenten en wordt maandelijks samengesteld door de Europe Jazz Media Group.

REMO PALMIER(I)

Discografische notities (vervolg)

9 april 1945 – Lena Horne and The Phil Moore Four, RP, met Wally Bishop op 'How long has this been going on?' (V-Disc 495)

9 juni 1945 – Timme Rosenkrantz and the Town Hall Concert, er was heel wat chaos rond de organisatie van dat concert, jaloezie onder organisatoren, stakende bopmuzikanten, maar Red Norvo bracht toch een negenmansband samen met Shorty Rogers, Eddie Bert, Aaron Sachs, Flip Phillips, Teddy Wilson (als Al Smith), Remo Palmieri, Slam Stewart, Specs Powell – Don Byas speelde 'Candy' met Teddy Wilson, RP, Slam Stewart – verwarrende uitgaven van het concert!

12 oktober 1945 – Buddy Rich and his V-Disc Speed Demons, Charlie Shavers, Lou McGarity, Peanuts Hucko, Al Sears, RP, plus Ella Fitzgerald (V-Disc 569) (Hep CD 12)

13 november 1945 – Pearl Bailey begeleid door acht musici waaronder RP, twee tracks voor Columbia

Remo Palmier live in 1998:

<https://bit.ly/3gPHmXV> (matig geluid)

1946 – Johnny Bothwell and his Orchestra, 'Street of Dreams 1946', in New York voor Signature, met Bothwell-as, Toots Mondello-as, Allen Eager-ts, RP, Chubby Jackson-b, Dave Tough-d en de Dave Lambert Singers, later als Hep Records 54

10 januari 1946 – Leonard Feather's Esquire All American Award Winners, 'Long long journey' met Louis Armstrong, Charlie Shavers, Jimmy Hamilton, Johnny Hodges, Don Byas, Duke Ellington, Billy Strayhorn, RP, Chubby Jackson, Sonny Greer

19 augustus 1946 – Teddy Wilson Octet, met Buck Clayton, Don Byas, RP, JC Heard, met Sarah Vaughan op 'Penthouse serenade' en 'Don't worry about me'

19 november 1946 – Teddy Wilson Quartet, met Charlie Ventura-ts, RP, Billy Taylor-b en Sarah Vaughan

1956 – Teddy Wilson & His All Star Sextette (Allegro 1659)

Beluister hier 'Blues a la Red':

<https://bit.ly/3gQehez>

1960 – Arthur Godfrey, 'Jazz For The People', met Dick Hyman, RP, Lou McGarity (Signature 1055)

2 maart 1961 – Mundell Lowe with Mood guitars, 'After Midnight' met Eddie Costa, George Duvivier en vier gitaristen onder wie RP, Barry Galbraith

1964 – Lou McGarity, 'In Celebration' (IAJRC 36)

1976 – Max Morath, 'Jonah Man And Other Songs Of The Bert Williams Era', Jay Leonhart-b en RP, Vanguard VSD 79378

1977 – Max Morath and his Ragtime Quintet, 'The Ragtime Women', Vanguard VSD 79402

oktober 1977 – Remo Palmieri – Herb Ellis, 'Windflower' met George Duvier-b, Ron Traxler-d (Concord 4056)

4 & 5 april 1978 – Ruby Braff, 'Pretties', met John Bunch-p, Harry Shepherd-vib, Earl May-b, Mousey Alexander-d (Sonet 777)

juli 1978 – Remo Palmier, 'Remo Palmier', met Lou Levy-p, Ray Brown-b, Jake Hanna-d (Wally Heider Studios, San Francisco, CA, één van zijn weinige opnamen buiten New York!)

1979 – Yasushi Sawada, 'Imagination', Sawada-voc, met Hank Jones-p, Ron Carter-b, Grady Tate, met arrangementen van Remo Palmieri

1979 – Max Morath featuring Dick Sudhalter, 'In Jazz Country', RP op vier tracks, Vanguard VSD 79418

Beluister hier 'Two for the road':

<https://bit.ly/2PNbWFA>

1 & 22 december 1981 – The New York Saxophone Quartet, 'An American Experience', het kwartet aangevuld met RP, Duvivier, Louis Bellson (Stash 220)

1 & 2 maart 1985 – Swing Reunion, Town Hall, NYC, met Teddy Wilson, Benny Carter, Red Norvo, RP, Freddie Green, George Duvivier, Louis Bellson – veertig jaar later de terugmatch van 9 juni 1945!

26 februari 1987 – Benny Carter with The American Jazz Orchestra, 'Central City Sketches', met Lew Tabackin, John Lewis, RP, Mel Lewis (Limelight 820819)

15 & 16 februari 1990 – Louis Bellson, 'Air Mail Special – Tribute To The Big Band Masters', een twintigtal musici (twaalf tracks op Limelight 820824)

6 & 7 augustus 1991 – Joe Wilder, 'Alone With Just My Dreams', met James Williams, RP, Jay Leonhart, Sherman Ferguson (Evening Star 101)

7 & 9 februari 1992 – Benny Carter Big Band, 'Harlem Renaissance' (Limelight 844299)

Tot slot: in 1989 begon de Fransman Gilles Pétard op de Chronological Classics met het op cd uitbrengen van waardevolle jazzopnamen. In 2008 kwam hier een eind aan met in totaal zowat 1200 referenties (meer info: <https://bit.ly/3ail9KN>).

In de winkel zijn de platen niet meer te vinden, gelukkig wel in de mediatheken, onder meer www.muzeekweb.nl. Hier volgt een lijstje met de 'classics' waarop Remo Palmieri aanwezig is, tevens een bron om andere musici te leren kennen.

Classics 814 – Mary Lou Williams 1944

Classics 865 – Cozy Cole 1944-1945

Classics 888 – Dizzy Gillespie 1945

Classics 896 – Barney Bigard 1944

Classics 901 – Leonard Feather 1937-1945

Classics 908 – Teddy Wilson 1942-1945

Classics 928 – Louis Armstrong 1944-1946

Classics 958 – Sarah Vaughan 1944-1946

Classics 997 – Teddy Wilson 1946

Classics 998 – Ella Fitzgerald 1945-1947

Classics 1099 – Buddy Rich 1946-1948

Classics 1316 – Mildred Bailey 1943-1945

Ik stelde dit lijstje op door het raadplegen van The Penguin Guide to Jazz Recordings van Richard Cook en Brian Morton, 1646 pagina's, negende editie uit 2008, de tiende editie kwam er helaas niet!

Erik Marcel Frans